

ÁLLAMI TISZTVISELŐK LAPJA

PÉNZÜGYI, JOGI ÉS KÖZIGAZGATÁSI SZAKLAP

az Állami Tisztviselők Országos Egyesülete, valamint a Köztisztviselők Nyugdíjpótló és Segélyző Egyesületének
HIVATALOS KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
(Budapest, VII., nagydíófa-utca 16., földszint 7.)

Megjelen minden hó 10-én, 20-án és
a hó utolsó napján.

Előfizetési ár:
Egész évre 10 korona, félévre 5 korona.

Országos Egyesületünk győri köre.

Még ma is örömmel és büszkeséggel gondolunk az Országos Egyesület *aradvidéki* köre által 1906-ban tartott rendkívüli, ünnepies közgyűlésre, a melyen legelőször jelentek meg Benedek Sándor vezetése alatt a központ képviselői a vidéken . . . A melyen beteljesült, a mit lapunk évek óta hirdet: egy táborban egyesültek az aradvidéki állami tisztviselők azon célból, hogy *körre* alakulva, anyagi és erkölcsi támogatásban részesítsék az Országos Egyesületet . . .

Az aradiak szép példája ellenállhatlan erővel ragadta meg a szíveket és lelkeket széles e hazában. A nemes példa vonzott. Még ugyanabban az évben tartotta alakuló közgyűlését *szegedi* körünk, ugyancsak a központ képviselői és több mint kétszáz tag jelenlétében.

1907-ben ugyanigy alakult *Déván* a *hunvadmegyei*, *Miskolcon* a *borsodmegyei kör*. Mindkét helyen ott volt a mi Egyesületünk társelnöke és mindkét helyen méltóképen illeszkedett a lefolyt ünnepségbe a központ küldötteinek buzdító, serkentő, lelkesítő szózata. A folyó évben alakult a *krassószörénymegyei kör* *Lugoson*: ott is megjelentünk a központ megbízásából, de elsősorban a mi szívünk vágyódása folytán. És alakuló ülését tartja még ez évben a *kassai kör* is, várva és számítva arra, hogy a központ az ő küldöttjei útján itt is igyekezni fog a testületi szellem és az együvértartozás szükségességének ígéit előszóval hirdetni . . .

Győri tisztviselőtársaink már régóta törek-szenek azon, hogy az Országos Egyesület itt is állandó képviselést nyerjen és tényleg f. évi június 27-én meg is alakult az «*Állami Tisztviselők Országos Egyesületének Győri Köre*» *Ember János* m. kir. tanfelügyelő elnöklete alatt. Erre az alakuló közgyűlésre a központ nem lévén meghiva, nem is jutott abba a helyzetbe, hogy magát azon képviseltesse.

Nem tudjuk, kinek volt az eszméje a f. hó

3-án megtartott rendkívüli, ünnepélyes közgyűlés egybehívása. Nem is kutatjuk. Megelégszünk annak konstatálásával, hogy győri kollegáink igen helyesen cselekedtek, a midőn meghívásukkal alkalmat adtak a központnak arra, hogy a most folyó szervezkedés munkálataiban ő is részt vehessen, ha mással nem, hát azzal, hogy az ő társelnöke és kiküldöttei útján hirdesse az összetartozandóság, a tisztviselői érdekek közös védelmezésének ígéit . . .

Benedek Sándor, a közigazgatási bíróság ítélőbirája, *Csikvári Fákó*, lapunk szerkesztője és *Mocsári Béla* pénzügyministeri oszt. tan. jelentek meg Győrött, az ottani kör ünnepélyes közgyűlésén, mint Országos Egyesületünk képviselői, a kiket nemcsak tisztviselőtársaik, de a győri sajtó is rokonszenvesen és valóságos ünnepléssel fogadott.

Adja isten, hogy az a lelkesedés, a mely győri kollegáinkat elragadta, állandó és tartós legyen. Hassa át minden egyes tisztviselőtársunk szívét és lelkét az a tudat, hogy a tisztviselőkar boldogulása és tisztességes megélhetése függ attól: tudunk-e *egymásért dolgozni*, tudjuk-e fejleszteni és ápolni magunk között a *kölcsönös egyetértést*, a mindenre képes *testületi szellemet*. Hiszszük és valljuk, hogy így lesz. És ebben a hitben és meggyőződésben kérjük a győriek egyesülésére az isten áldását.

*

A központ kiküldötteit *Ember János* m. kir. tanfelügyelő, a győri kör agilis elnöke, már Komárom állomáson várta a kör titkárával, *Heszky Agostonnal* együtt; míg Győrött az állomáson *Milcsevics János* pénzügyi titkár és *Vámos Ignác* m. kir. főmérnök, a kör alelnöke vártak az érkezőkre.

Az ünnepélyes közgyűlés a Royal-szálloda termében folyt le mintegy 150 állami tisztviselő jelenlétében. Képviselet volt itt testületileg a pénzügyi tisztikar, valamint a postások és tanítók, a főügyészség, törvényszék, a főreáliskola stb. Diszes hölgyközönség is részt vett az ünnepélyen.

Délután 6 óra után nyitotta meg a közgyűlést *Ember János* elnök, igen szép, tartalmas beszédben üdvözölve az Országos Egyesület kiküldötteit . . . «Azoknak a mélyreható társadalmi hatásoknak nyomasztó voltát — így szó-

lott — melyek a mai idöket annyira jellemzik, legjobban érzik a fix-fizetésük, mert a termelők másra tudják háritani ennek terhét. Ez a nyomás keltette életre a tisztviselők szervezkedését. És itt első helyen áll az «Állami Tisztviselők Országos Egyesülete», melynek vezetőségét Györött ez alkalommal szerencsések vagyunk tisztelni és üdvözölni. Ennek az Országos Egyesületnek védelme alá helyezkedtek a györiek is és ennek a keretében kívánják úgy az országos, mint a helyi célokat szolgálni. Az a célunk, hogy a györi állami tisztviselőket egy szívvel-éllekkel egy közös törekvésben egyesítsük, hogy így támogatói lehessünk a központnak a tisztviselői érdekek védelmében folytatott munkájában. Tudjuk és ismerjük azokat a nagy eredményeket, a melyeket az Országos Egyesület rövid idejü fennállása alatt már is elért és nem tudunk elég hálával lenni azon férfiak iránt, a kik az Egyesület élén állva, a mi boldogulásunkért annyit fáradoznak» . . . Majd áttért azokra a kérdésekre, a melyek még megoldást várnak és biztosítja a központ jelenlevő társelnökét, hogy a györi kör mindenkor a legmelegebben fogja támogatni a központot az ő nemes törekvéseiben. Ujból a legmelegebben üdvözli az Országos Egyesület kiküldötteit, jelenlevő tisztviselőtársait kéri, hogy a mennyiben még nem tagjai a körnek, használják fel a mai napot arra, hogy a kör tagjai sorába belépnek. A közgyűlést megnyitottnak jelenti ki.

Benedek Sándor állott fel ezután szólásra. «Szívélyes üdvözlöt hoztunk Önöknek — így szólott — a központ, az Állami Tisztviselők Országos Egyesülete részéről. Az Országos Egyesület nagy fontosságot tulajdonít annak az örvendetes eseménynek, hogy ebben az ősi magyar városban, a hol nem kell mesterségesen ápolni a magyar államesszme gondolatát, az állami tisztviselők egyesületbe tömörültek és ezáltal részeseivé lettek annak a józan és nemes socialis alakulásnak, a melynek már eddig is sikereket köszönhetünk.»

Vázolta ezután az 1901. évi országos congressus határozatait, megjelölve és megnevezve azokat a kérdéseket, a melyek azóta már megoldást nyertek. Így befejezve lett a fizetésrendezés, a melynek egyik szépséghibája az alapfizetésnek 1400 koronában való megállapítása. Tulnyomó részben befejezve lett a statusrendezés is. Majd áttért az 1907. évi congressus határozataira és örömmel ismerte el Batthyány Tivadar gróf érdemeit, melyeket a lakásberek rendezése körül szerzett azáltal, hogy a katonatiszti fizetések felemelését a lakberek rendezésével kapcsolatba hozta. A statusrendezés sok helyen megelégedést keltett, de vannak szolgálati ágak, a hol az ma sincs befejezve. Így például a m. kir. adóhivatali tisztviselőkre nézve oda kell hatni az Egyesületünknek, hogy a statusrendezés már az 1909. évi költségvetésben legyen keresztülvézetve. Erre ezen kiváló testület rászolgált. Sajnálattal tölti el a gondolat, hogy a nyugdíjtörvény revíziója maig is késik, pedig most már igazán itt volna az ideje, hogy a tisztviselői özvegyek és árvák sorsáról is gondoskodjunk. Élénk és megkapó színekben vázolja azokat a nagy feladatokat, a melyeket az Országos Egyesületnek még megoldani kell. Ott van a szolgálati pragmatika kérdése, a mely sürgős megoldást vár. Reményli és hiszi, hogy a kormányelnök, a ki a pragmatika kész tervezetét tanulmányozza, mihamarább módját fogja ejteni, hogy a kiküldött nagybizottság azzal foglalkozhasson. Szóba hozza a tisztviselői hitellüggyek rendezését, valamint a végrehajtási törvény ama intézkedését, mely szerint a tisztviselők lakbéré családi

házak építésére lefoglalható. Ezt egyenesen az Országos Egyesület felszólalásának lehet köszönni. Valóvá kezd válni a tisztviselői internatus felállítása is. A telek árára a kultuszminister az 1909. évben ismét százezer koronát vett fel és így remélhető, hogy ez a kérdés is dűlőre jut. Majd így folytatja Benedek szó szerint: «Józan és nemes socialis alakulásnak neveztem a mi mozgalmunkat, t. kartársak és azt hiszem, joggal. Józan ez az alakulás, mert az egész vonalon számol azzal a közjogi viszonygyal, mely minket az államhoz és az állam kormányához köt, de tekintettel van a többi társadalmi osztályok, az adózó polgárság érdekeire is. Nemes pedig azért, mert annak a nagy társadalmi osztálynak, az állami tisztviselői karnak jogi állását akarja biztosítani és megélhetési viszonyait javítani, a mely osztály ma is gerince a magyar társadalomnak, az új választási törvény nyomán beálló nagy átalakulásban pedig magját fogja képezni a magyar nemzeti állam megszilárdítására irányuló törekvéseknek. Bátran mondhatjuk, hogy nincs a társadalomnak egyetlen egy osztálya sem, melyre a magyar nemzeti állam kialakulásában olyan osztatlanul s olyan biztosan lehetne számítani, mint az állami tisztviselőkre. A hol e hazában állami tisztviselői család él, ott az egy-egy őrtüze a magyar állameszmének. Ezzel a hivatásszerű feladattal tisztában kell lenni az államnak s az állami tisztviselői karnak egyaránt. Az államnak biztosítani kell a tisztviselői kar jogi állását és a gond nélküli megélhetés feltételeit. Bethlen Gábor, Erdély nagy fejedelme megnevesítette és javadalmakkal látta el a kálvinista papokat, mert ezek utódaiból akarta pótolni a hanyatló középosztályt. Ma pedig minden állami tisztviselő egy-egy papja a magyar nemzeti államnak. Ez a tisztviselői kar a politikai életben sem lehet egyszerű szavazógép, hanem utat kell előtte nyitni a parlamentbe is, hogy érvényesüljön a benne rejlő hazafias erő, nagy tudás és élettapasztalat. Az állami tisztviselői karnak pedig éreznie kell nemcsak jelentőségének és erejének öntudatát, de az erővel járó mérséklet köteleességét is. Ezért socialis mozgalmának élő fájáról le kell nyiesni a szertelenségek galyait, hogy az egész közvélemény örömmel szemlélje a fát, a mely nemcsak a kertésznek hoz gyümölcsöket, hanem mindnyájuk legtisztább eszményének, a hazának is. Ezek a vezéreszmék irányítják az Állami Tisztviselők Országos Egyesületének, a központnak tevékenységét. S abból a tényből, hogy Önök minket oly kitüntető vendégszerezzettel fogadni kegyesek voltak, azt a következtetést vonjuk le, hogy ezeket az eszméket helyeslik s a központ működése ellen lényeges kifogásuk nincs. Kérve-kérjük Önöket, t. kartársak az Országos Egyesület s a mi ügybuzgó elnökünk, gróf Batthyány Tivadar nevében is, hogy ezeket a tradíciókat őrizték meg s kövessék egyesületi működésükben. Ebben az esetben a mi socialis alakulásunk vígan fog csörgedezni a hazafias érzés, a köteleességérzet, a férfias komolyság és bölcs mérséklet medrében, melynek partjáról nem fognak hiányzani a közvélemény rokonszenvének virágai. Fogadják szívből jövő köszönetünket. (Zajos éljenzés!)

Ember János elnök megköszöni Benedek Sándornak azt a tájékoztató, buzdító, lelkesítő beszédet, melyet az imént oly örömmel hallgatott a közgyűlés. Azt hiszi, hogy a közgyűlés egyhangu kívánságának tesz eleget, a midőn határozatilag kimondja, hogy ez a beszéd a jegyzőkönyvben szó szerint örökítették meg.

Vámos Ignác alelnök állott ezután fel szólásra. Meltatja Benedek Sándor, Halász Ferenc ministeri tanácsos, egyesületi alelnök, Mocsári Béla választmányi tag és

Csikvári Jákó lapszerkesztőnek az állami tisztviselők érdekeinek védelme körül szerzett érdemeit és a következő javaslatot teszi: válassza meg a közgyűlés a kör díszelnökévé Benedek Sándort, tiszteletbeli elnökökké pedig: Halász Ferencet, Mocsári Bélát és Csikvári Jákót.

Ember János elnök: a közgyűlés hangulatából látom, hogy az elhangzott indítvány egyhangulag el lett fogadva, a mit ezennel határozatként kimondok. A megválasztásról az illetők irásiban is értesítenni fognak.

Csikvári Jákó: az öregség jogán kér szót, hogy a maga és társai nevében a megtiszteltetést hálásan köszönje. Különös hála van kötelezve ő, a ki tulajdonképpen a vidéki körök jóakarata folytán jut tagsághoz, tudvalevő dolog lévén, hogy a központnak tagja nem lehet és így bizony sokszor úgy érzi magát, mint az ablakfa: se künn, se benn. Eddig 12 vidéki kör választotta tiszteletbeli taggá és aggodalommal gondolt arra, hogy mikor jön egy újabb megtiszteltetés, a mely az ominózus 13-as száma lesz. Hát a győri kollegák ezt az aggodalmát azzal tették tárgyalanná, hogy a kör tiszteletbeli elnökévé választották, a mit újból a legmelegebben köszön meg.

Milsevic János pénzügyi segédtitkár, szépen megokolt beszédben azt a javaslatot teszi, hogy a közgyűlés táviratban üdvözölje az Országos Egyesület elnökét: gróf *Batthyány Tivadart*, a mit a közgyűlés zajos helyeslések között el is fogadott.

Heszky Agoston posta-távirda segédtitkár a választmány nevében több rendbeli alapszabálymódosítást hoz javaslatba, a mit egyhangulag és változatlanul el is fogadtak.

Ember János egy szépen megkonstruált záróbeszédben újból tömörülésre, összetartásra buzdítja a tisztviselőket, majd az ülést bezárja.

*

Este 8 órakor bankett volt, ugyanabban a teremben, a melyben az ünnepélyes közgyűlés lefolyt. A vacsora során elsőnek *Rády Andor* kir. tanácsos pénzügyigazgató szólalt fel. «Midőn hivatalomat elfoglaltam — mondotta — ígéretet tettem, hogy működésemet három szempont fogja irányítani. Ezek: az állam érdekeinek védelme, a polgárok jogos érdekeinek figyelembe vétele és tisztviselőtársaim érdekeinek a képviselése. Az első kettőnek eddig hűségesen eleget tettem. A harmadikat a mai napon kívánom beváltani azzal, hogy felhívom tisztviselőtársaimat, csoportosuljanak a zászló alá, a melyet az Országos Egyesület három kiküldöttje oly kitarással lobogtat...» Élteti a budapesti három vendéget.

Benedek Sándor egy kedvesen megható válaszban elhárítja magáról azokat a díszéreteket, a melyekkel eddigi működését elhalmozták. Élteti a kör jelenlegi elnökét, valamint a még megválasztandó társelnököt és kívánja, hogy működésüket siker koronázza.

Milsevic János: Tisztelt Kartársaim! Van egy hatalmas, egy testnélküli lény, egy sajátos valami, melynek atyja az ész, anyja a szív, eszme a neve. Kipattan egy emberi agy titkos rejtekéből és vándorutra kél. Utjában hódít vagy elbukik. Az eszme leghatalmasabbja, a felebaráti szeretet eszméje a názarethi bölcs isteni agyában fogamzott meg és csakhamar meghódította az egész világot. Hiszen nem-e a felebaráti szeretet hozott össze bennünket a mai alkalommal is, a midőn itt egybegyűltünk, hogy azokat a nemes férfiakat, kik a szeretet jegyében a mi érdekünkben működnek, üdvözöljük és nekik áldásos működésükért köszönetet mondjunk. Evtizedeken át fájdalommal tapasztaltuk, hogy az állami tisztviselők méltányos és jogos kérésük, könyörgésük meghallgatásra nem talált. Hasztalan emeltek szót érdekünkben nagy emberek, hiába congressusoztak ezek; hasztalan omlott a nyomoruság könyve ezek és ezek szeméből, a mi

helyzetünkön nem javítottak mindaddig, a mig nem tudom én hol, talán ott a tordai hasadék tövében kibontották a felebaráti szeretet lobogóját. Csakhamar ez alá sereglett az ország tisztviselői kara és követelte megélhetésének biztosítását. Azonban, hogy az ország különböző részein élő tisztviselők gondolataikat egymással közölni tudják és a közös cél érdekében társuljanak, szükség volt a gondolat szárnyára: a sajtóra, hogy a szabad gondolat mint a vihar járja át az egész országot, szárítsa fel a szolgálalkúság sarát; a madár szálljon alá minden család csöndes berkébe és tanítsa meg a szeretet és társulás dalát! Erre volt hivatva és ezt teljesítette az «Állami Tisztviselők Lapja»... és ennek nagybecsült szerkesztője: *Csikvári Jákó*, a ki közel 30 esztendeje harcol a legigazibb ügyért, a mi ügyünkért! Harminc év az élet tengerében egy parányi csepp. Az emberek millióinál lezajlik a nélkül, hogy ebben valami nevezetesebb mozzanat előfordulna, a visszaemlékezésre okot szolgáltatna. De olyan 30 esztendő *Uraim*, melyet valaki az ugynevezett tövises pályán, az újságírói pályán tölt el és melynek minden éve, minden hónapja, minden napja gondterhes. Hiszen ismerjük mindnyájan Csikvári működését és tudjuk, hogy minden tettéből kisérgázik egy elbájoló, megragadó jelenség: a jóság, a becsületes munka és szeretet jelensége! Tudjuk, hogy 30 éven át igyekezett letörölni a nyomoruság könnyét ezek és ezek szeméről és nem engedte a nyomor nyoszolyáján fetrengei tisztviselőtársait és tudjuk *Uraim*, hogy életének alkonyát sem a nyugalom párnáján tölti, hanem erősebben mint valaha szorítja kezében azt a tollat, a melylyel 30 éven át harcolt az állami tisztviselők érdekében! Ezt a nemes férfit, kit a Szeretet Istennője esőkölt homlokra, nekünk is kell tisztelni, becsülni és szeretni és azon reményemnek adok kifejezést, hogy azt a nemsokára bekövetkezendő 30 éves jubileumot az ország tisztviselői méltóan fogják megünnepelni. Kívánom, hogy Csikvári Jákót a mindentható mindnyájunk boldogítására még sokáig éltesse!»

Csikvári Jákó meghatva mondott köszönetet azért a kitértető szavakért, a melyekkel eddigi szerény működését *Milsevic* honorálta. Élteti a kör agilis elnökét *Ember Jánost*, az igazi embert.

Vámos Ignác találó hasonlatban méltatja azokat az érdemeket, a melyeket a tisztviselői érdekek védelmezése körül az Országos Egyesület igazgató-választmányának egyik kiváló tagja: *Mocsári Béla* pénzügyministeri osztálytanácsos szerzett. Nem talál, nem is keres szavakat, a melyekkel azt a tiszteletet és szeretetet méltóképpen kifejezhetné, melyet ezen férfiu iránt minden tisztviselő érez. Hiszen évtizedekre vissza kell menni, ha tudni akarjuk, hogy mióta és mily ügybuzgalommal szolgálja *Mocsári* az állami tisztviselők érdekeit. Ezt a férfit élteti és kívánja, hogy az isten tartsa meg sokáig a tisztviselőkar javára.

Mocsári Béla válaszát egész terjedelmében szeretnők visszaadni, de erre igazán képtelenek vagyunk. Telve volt az sziporkázó, lelket villanyozó szellemi szikrákkal, humoros és komoly részletekkel. Valóságosan szíveket megdobogtató beszéd volt az, mely csipkedéssel, enyelgéssel méltatta Csikvári 30 éves irói működését. Sokszor percekig nem tudott szóhoz jutni az éljenzéstől. És nem egy szemtellett meg könnyekkel — a sok kacagástól, a nevetéstől. Csakugy szikrázott a szellem *Mocsári*-ból, a kiről tudtuk, hogy kitűnő tollú író, tudtuk azt is, hogy kiváló szónok, de a ki ezuttal a szó szoros értelmében mesterművet adott az ő szónoklatában.

Szólt még az est során *Sankovics Bertalan* plébános is, valamint *Fekete László* telekkönyvvezető, a győri tisztviselő-kör alelnöke. Végül *Vámos Ignác* éltette *Milsevic Jánost*, a ki az ünnepélyes közgyűlés rendezése körül sokat fáradozott.

Késő éjjel volt már, midőn szétoszlott a társaság egy kedélyesen eltöltött est kedves emlékeivel.

*

Országos Egyesületünk

igazgató-választmánya f. hó 6-án *Benedek Sándor* elnöke alatt ülést tartott. Jelen voltak a következők:

Andor Endre ministeri osztálytanácsos, Bogárdi Jákó bir. irodatiszt, Detre László dr. egyesületi titkár, Ebersz Károly ministeri tanácsos, Eisenhut Károly min. irodatiszt, Fekete Benő kir. tanácsos, adófelügyelő-helyettes, Futó Ferenc, lapunk munkatársa, Erdős József járásbírói irnok, Körösi Henrik tanfelügyelő, Kosinszky Viktor alelnök, az aradvidéki kör elnöke, László Pál kir. tanácsos, pénzügyigazgató, Laub Rezső igazságügymin. segédhivatali főigazgató, Lüske Lajos pénzügyi számvizsgáló, Mezriczky Elek pénzügyi számvizsgáló, Mocsári Béla pénzügyministeri osztálytanácsos, dr. Móczár Elemér állami számvéviszékéi számtanácsos, Robel Román pénzügyi tanácsos, Stassiák Jenő postatakarékpénztári számtanácsos, Szentkirályi Antal pénzügyi számtanácsos, Szilágyi József monori járásbírói irodatiszt, Sztójkovits Tivadar táblai fordító, Szukováthy István állami számvéviszékéi tanácsos, Vidor Ede nyug. számellenőr, Walter Ottó posta-távirda felügyelő, Szende Alajos curiai segédhivatali főigazgató és Csikvári Jákó, az Egyesület hivatalos lapjának felelős szerkesztője. A Postás-Casino képviselőjében ott volt: *Földessy János* elnök és *Kiss Ferenc* szerkesztő.

Az ülés mindvégig nagy érdeklődéssel folyt le. Nagyobb vitát okozott az *adóhivatali egyesület* beadványa, melyet lapunkban már ismertettünk, valamint a *családi pótlék* kérdése, melyet *Walter Ottó* úgyszeretete tart állandóan napirenden. Végül érdekes vitára adott okot a *nyugdíj-bizottság* javaslata, a mely *Ebersz Károly* ministeri tanácsos szakszerű fejtegetései és dr. Móczár Elemér felszólalása után vissza is lett adva a bizottságnak.

A mi az *adóhivatali egyesület* ismeretes beadványát illeti, az, minden más októl eltekintve, már azért sem volt teljesíthető, mert az a mi Országos Egyesületünk alapszabályaiba ütközik. Pedig meg volt a hajlandóság és a jóakarát úgy az elnököben, mint minden egyes választmányi tagban, hogy a *kölcsönös megértést* lehetővé tegye, de erre az az alap, a melyre az adóhivatali egyesület lépett, nem volt alkalmas.

László Pál, a szakbizottságok szervezésére kiküldött bizottság elnöke, már ezen minőségében hangoztatta, hogy az Országos Egyesületben egy szakmakörnek sem szabad ellenséget látni, legkevésbé a m. kir. adóhivatali tisztviselőknél, a kiknek érdekeit a mi Egyesületünk és ennek hivatalos lapja *állandóan* védelmezi. Tényleg úgy áll a dolog, hogy Egyesületünk kész minden lehetőt megtenni adóhivatali kartársainkért, a mit ezuttal azzal is bebizonyított, hogy a kebelében szervezendő *adóhivatali szakbizottságba* 4-5 tagot az *adóhivatali egyesület* is kijelölhet. De lehetetlenséget és kiváltságos előjogokat ne kívánjon egy szakmakör sem, mert ez szertelenségekre vezetne.

Hiszszük és valljuk, hogy a választmány mostani határozatában is *megnyilvánult jóakaratot*, adóhivatali kartársainknak az a része, a mely jónak látta külön egyesületet alakítani, *méltányolni fogja*. Ezt már azért is hiszszük, mert már a közeljövőben bő alkalma lesz meggyőződni arról, hogy az adóhivatali szakbizottságban és ennek útján a mi Egyesületünkben a testület mindennemű érdekeinek komoly és buzgó védelmezőjét találja.

Tudjuk, hogy a kedélyek ma még nem csendesedtek le egészen. De eljön az idő, a mely mindent gyógyít és a mely a közös érdekek harcában egy testté és egy lélekké fogja összeforrasztani a harcoló közkatónákat.

Az ülés lefolyásáról a következőkben számolunk be:

Elnök megnyitja az ülést. A jegyzőkönyv hitelesítésére kiküldi Fekete Benő és Laub Rezső tagtársakat. Kimentették magukat Ballai Lajos és Hegyeshálmay Lajos ministeri

tanácsosok, valamint Sikorszky Titusz vámfőtiszt. Egyesületünk elnöke: Batthyány Tivadar gróf akadályozva van az ülésen jelen lenni és így ő fogja az ülést vezetni. Bejelenti, hogy a *győri kör* Ember János m. kir. tanfelügyelő elnöke alatt ünnepélyes közgyűlést tartott f. hó 3-án, a melyen az Egyesület képviselőjében ő, valamint Mocsári Béla és Csikvári Jákó jelent meg. Bemutatja az adóhivatali tisztviselők egyesülete által beküldött iratot, mely az Egyesület hivatalos lapjában szó szerint már közzé lett téve. Együttal bemutat erre vonatkozólag egy határozati javaslatot, melyet elfogadásra ajánl.

Szilágyi József nem hajlandó a javaslatot elfogadni, mert kivételeket nem akar tenni. Megragadja azonban az alkalmat és szóvá teszi az Egyesület hivatalos lapjának a parciális mozgalmakkal szemben tanúsított magatartását. Utasítani kell a szerkesztőt, hogy a külön egyesületeket ne támadja, mert azokra szükség van. (Közbeszólások: dehogyan van szükség!) Majd visszahíztjük a szerkesztőnek, ha újból szerkesztőt választunk!

László Pál ellene van mindennemű különleges kivételeknek és eziránt meg is győzte már a szakbizottsági ügyrend kidolgozására kiküldött bizottság legutóbbi ülésén jelen volt adóhivatali tisztviselőket. k maguk is belátták, hogy egyformán kell elbánni minden egyes szakmakörrel. Az adóhivataliak kívánságát nem tartja teljesíthetőnek.

Csikvári Jákó nem érti Szilágyi kirohanását. A mit ő a parciális mozgalmakról irt: az egyszerű visszhangja a mi Egyesületünk elnöke által hirdettet programmnak. Nem tett egyebet, mint az elnök helyes nézetének volt szócsöve. De ha senki sem osztaná az ő nézetét, akkor is hirdetné azt, hogy minden parciális mozgalom céltévesztett, mert ez az ő meggyőződése. Tollát, meggyőződését nem adja bérbe se egyesnek, se Egyesületnek és tiltakozik az ellen, hogy írói hivatásának gyakorlatában hatalmi szóval őt bárki gátolja. Teljesíti kötelességét még akkor is, ha Szilágyival ellentétbe jön. Írói függetlenségét nem engedí bántani senki által. (Helyeslés.) A mi az elnök határozati javaslatát illeti, azt elfogadja, kivéve azt a passust, a melyben az van mondva, hogy minden kérdésben meg fogjuk hallgatni az adóhivatali egyesületet. Hát erre igazán nincsen szükség. Ott lesz az adóhivatali szakbizottság, azzal fogunk mi tárgyalni. Hiszen ez a bizottság tisztán és kizárólag adóhivatali tisztviselőkből fog állani. Szükség van arra, hogy más forum ráerőszakolásával elvegyük ennek a bizottságnak a kedvét a munkától? (Zajos helyeslés.)

Móczár Elemér dr. ellene van mindennemű parciális mozgalomnak és ezt nyíltan fogja hirdetni ezentul is. A szétvonás az átka régóta a tisztikarnak. Csikvári kijelentéseit helyesli.

Futó Ferenc csodálkozik, hogy valaki még védelmére kelhet a parciális mozgalmaknak. Az erők szétdarabolása az, semmi egyéb. (Laub Rezső közbeszól: úgy van!) Aztán anyagi terheket rakunk a tisztviselők vállaira, mert hisz többfelé kell tagdíjakat fizetni. Elítél minden parciális mozgalmat. A hivatalos lap nem támad személyeket, hanem elvet véd. Ez pedig kötelessége. (Helyeslés.)

Mezriczky Elek: Az egyik szakmakörnek nem lehet több jogot adni, mint a másoknak. Egyenlő mértékkel kell mérni mindenkinek és ebből a szempontból akarja elintézni az adóhivataliak beadványát.

Benedek Sándor méltányolja Csikvári Jákó felszólalását és indítványát ilyen értelemben módosítja. Kimondja tehát határozatilag, hogy az adóhivatali tisztviselők egyesületének az együttműködésre vonatkozólag előterjesztett javaslata alapszabályaink keretében el nem fogadható. Kimondja azonban az igazgató-választmány, hogy az egyöntetű működést a maga részéről is óhajtja. Az adóhivatali tisztviselők különleges ügyeiben az adóhivatali tisztviselők egyesületének esetleges előterjesztéseit szívesen veszi tárgyalás alá s az adóhivatali szakbizottság megalakítása előtt véleményét fontolóra fogja venni. Az augusztus 15-én kelt átirat és jelen határozat a szakbizottságok megalakítására kiküldött bizottság elnökének: László Pál kir. tanácsos

urnak azzal a kérelemmel adatik ki, hogy a szakbizottságokra vonatkozó javaslatait mielőbb előterjeszteni sziveskedjék.

Ugyancsak elnök bejelenti, hogy az elnöktől távirat érkezett. Ez alapon szóvá teszi a postások és erdészek statusrendezésének a kérdését. Azt hiszi, legtanácsosabb volna a szakbizottságok megalakításával sietni és aztán a statusrendezés kérdését ezeknek a bizottságoknak átadni. E miatt egy hét múlva rendkívüli ülést tartunk. A határozatot ily értelemben mondja ki. Együttal megemlékezik a munkásbiztosítási hivatal részére kiadott szolgálati szabályzatról, a mely helyes alapon áll. Indítványozza, hogy ez a szabályzat adassék ki a pragmatika-bizottságnak.

Tükör jelenti, hogy 27 új tag jelentkezett. Futó Ferenc lemondott a minősítési törvény módosítására kiküldött bizottsági tagságról. Helyébe kiküldetik Bogárdi Jákó. Jelenti, hogy a tisztviselői internatusra nézve a kultusz-ministeriumban folynak a tárgyalások. — A családi pótlékra vonatkozólag beadott kérvényre nézve a miniszterelnök azt a választ adta, hogy miután az számítása szerint milliókra menő új terheket rakna az állam vállaira, a kérelmet teljesíthetőnek nem tartja.

Erdős József előre tudta, hogy ez lesz a kérvényezés vége. Adjunk be újabb kérvényt.

Walter Ottó már a miniszterelnöknek Zakariás képviselőnek adott válaszából látta, hogy a családi pótlék sorsa el van döntve. Pedig minden államférfiúnak nemzeti kötelessége volna, hogy a családost tisztviselő helyzetére különös figyelemmel legyen. Forduljunk újból a képviselőházhoz és kérjük, hogy állítsa be a fedezetet az 1909. évi költségvetésbe.

László Pál meddőnek tart minden kísérletet. Kérjük egyelőre a tandíjmentességet. Ezt tán meg fogjuk kapni.

Andor Endre: A leirat hangja kizár minden reményt. Ha a számadatok világánál látnok, hogy mily költséget okoz a pótlék, tán biztosabban haladhatnánk. Kérjük be ezeket az adatokat, tán kiadja a kormány. Ezen az alapon aztán újból tehetünk lépést.

Ébersz Károly nem hiszi, hogy az adatokat kiadnák. De lehetséges volna a tandíjmentességet elérni. Belgiumban már be van hozva a tandíjmentesség; Poroszországban 4000 márká törzsfizetésig minden tisztviselő gyermeke tandíjmentességet élvez. Franciaországban mindenki, a kinek több van három gyermeknél, 400 frank pótlékot kap. Lehetne tehát nálunk is tenni valamit. Kérjük tehát a tandíjmentességet a kultusz- és a pénzügyministertől.

Körösi Henrik felemlíti, hogy nálunk is ki van mondva, hogy a kinek három gyermeke van, abból egy feltétlenül tandíjmentes.

Elnök: Azt hiszi, legjobb volna a családi pótlék kérdését a legközelebbi congressusra bizni. Egyelőre ne határozzunk most, hanem bizzuk meg az elnökséget, hogy szerezzé be azokat a statisztikai adatokat, a melyek alapján a mi kérdésünk elutasítva lett. Ily értelemben mondja ki a határozatot.

Robel Román bemutatja a nyugdíj-bizottság jelentését azzal a kérvény-tervezettel, a melyet a kormányhoz kíván intézni a nyugdíjak felemelése iránt.

Ébersz Károly bizonyítja szakszerű adatokkal, hogy a bizottság olyasmit kíván, a mit a kormánynak lehetetlen teljesíteni. *Vissza kell adni* a tervezetet a bizottságnak, hogy vegye figyelembe azokat a kifogásokat, a miket ő most hangoztatott. Móczár Elemér dr. és Vidor Ede felszólalásai után a választmány Ébersz Károly javaslata értelmében határoz. (A napilapok azon híre, hogy a bizottság javaslatát elfogadta a választmány, tévesen lett közzétéve. Szerk.)

A kolozsvári tisztviselő-egyletnek a jövő évi congressus megtartásáról szóló átiratának tárgyalása után elnök az ülést bezárja.

A mi körünkből.

Országos Egyesületünk igazgató-választmányában a legutóbbi időben, egyes választmányi tagokat érintő örvendetes események következtek be. És mert a választmányban az igazi kollegialis érzés van kifejlődve és soha egy percre sem feszélyezi a helyzetet az egyesek között levő nagy rangkülönbség, természetes dolognak fogja tartani mindenki, hogy az egyesek öröme és boldogulása örömtől okoz az egész választmányban is. Végre is közös munkában vesznek részt nagyok és kicsinyek és közös cél felé törekcszenek mindannyian. Csoda-e, ha mint egy nagy család tagjai, érdeklődéssel kíséri egyik a másiknak boldogulását, előrehaladását.

A folyó évben több ilyen örvendetes esemény következett be. Az első volt *Kerekgyártó István*, a kereskedelemügyi ministerium számvevőségi igazgatója, ez a mi derék tisztviselőtársunk, a ki *ministeri tanácsossá* lépett elő. Majd segédhivatali főigazgatóvá lett kinevezve a Curiához *Szende Alajos*, Egyesületünk ellenőre. Számtanácsos lett a postatakarékpénztárnál *Stassiák Jenő*, a ki állandóan ott van minden egyes ülésen és számvizsgáló a pénzügynél *Strazimir Milán*, Egyesületünk pénztárnoka. Végre *ministeri tanácsossá* lett kinevezve a kisebb javadalmasú tisztviselők érdekeit oly melegen támogató *Hegyeshalmy Lajos* barátunk, posta-távirda főigazgatóvá pedig *Demény Károly*, igazgató-választmányi tag.

Ezekhez a kinevezésekhez jön most a *Laub Rezső*, a melyről lapunk más helyén teszünk említést és a közelben várható *Csép József* zálogházi főtiszt kineveztetése a budai új zálogházhoz.

*

Az állami *erdészeti* tisztviselők körében nagy hatással volt lapunknak az a kijelentése, hogy legcélszerűbben akkor járnak el, ha sorsuk jobbrafordulását Országos Egyesületünk kebelében alakítandó *erdészeti szakbizottság* útján kísérlék előmozdítani. És úgy látszik, ezt a mi tanácsunkat követni is fogják, mert azóta több helyről kapunk értesítést, a melyeknek mindegyike sürgeti a szakbizottság mielőbb való megalakítását.

Megnyugtathatjuk t. kartársainkat, hogy ez most már hamarosan meg is lesz. Az igazgató-választmány épen a legutóbbi ülésen foglalkozott ezzel a kérdéssel és valószínű, hogy mire a képviselőház hozzá fog az 1909. évi állami költségvetés tárgyalásához, a szakbizottságok már letárgyalhatják a statusrendezésre vonatkozó kívánságaikat. Így égetően sürgős, hogy *megalakuljon mindenképp az adóhivatali, a posta-távirdai, az erdészeti és az igazságügyi kezelési* tisztviselők szakbizottsága, hogy így alkalom legyen arra, hogy ezek a bizottságok a statusrendezés kérdésével foglalkozzanak, tudvalevő dolog lévén, hogy épen ezek a szakmakörök azok, a melyeknél a status csak részlegesen lett most rendezve.

Annyit már most mondhatunk, hogy Országos Egyesületünk, élén az elnökkel, minden tőle telhetőt meg fog tenni, hogy a kormányt és képviselőházat kedvező hangulatba hozza és oda hasson, hogy az 1909. évi költségvetésbe a végleges rendezéssel egybekötött költségek felvételének.

Egy komoly feladat lesz még a szakbizottságok megalakítása és illetőleg az erre alkalmas egyének kiválasztása. Nincsen ugyan sehol megírva, hogy a bizottságok hány tagból állanak, de az az általános vélemény és az igazgatóválasztmány legtöbb tagja oda nyilatkozott, hogy

10—12 tagnál több ne legyen, mert minél több tagból áll valamely bizottság, működése annál nehezebb.

László Pál, az előkészítő bizottság elnöke maga is ezt a nézetet vallja és az ő tapintata bizonyára meg fogja győzni az egyes szakmaköröket arról, hogy ezt a mértéket helyes mindenkinek betartani.

Az erdészeti szakbizottságba ajánlva lettek eddig a következők: *Ébersz Károly* ministeri tanácsos, *Szenes József* főerdőtanácsos Lugoson, *Földes János* erdőtanácsos Lippán, *Párnai Attila* és *Bokor Róbert* erdőtanácsosok Apatinban, *Merényi Gyula* erdőtanácsos Tótsóvárrott, *Keleti Lajos* erdőmester Szászsebesen és *Balogh Ernő* erdőmester Budapesten.

Az adóhivatali szakbizottságba következők lettek ajánlva: *Létay László* temesvári, *Czirák Iván* ipolysági, *Bánfi Károly* esztergomi, *Turóczy Gyula* kassai, *Sulyok József* szentendrei adótárnokok, továbbá *Beke István* fogarasi adótárnok, az ottani kör elnöke, *Tóth Kálmán* szepsii adóhivatali ellenőr, ifj. *Schweigert Péter* aradi adóhivatali segéd, az aradi kör titkára, *Kemény József* győri adóhivatali segéd és *Szabolovics János* ellenőr Hatvanban.

A postás-bizottságba ajánlva vannak: *Földessy János* felügyelő, *Fehér Géza* posta-távirdatiszt, *Walter Ottó* felügyelő, *Kiss Ferenc* posta-távirdatiszt, *Dévény Károly* posta-távirdatiszt, *Battenberg Lajos* posta-távirda titkár.

A számvevőégi szakbizottság jelöltjei: *Robel Román* pénzügyi tanácsos, *Mezriczky Elek* pénzügyi számvizsgáló, *Bencsik Károly* pénzügyi számtanácsos, *Sályom Jenő* pénzügyi főtanácsos, *Sulyok Elek* miskolczi, *Ilosvay József* kassai, *Gidófalvy Béla* lugosi pénzügyi számtanácsosok, *Kölbig Ferenc* pénzügyi számellenőr Temesvárott.

Az igazságügyi kezelési tisztviselők szakbizottságába a következők ajánlottak: *Futó Ferenc*, lapunk munkatársa, *Laub Rezső* és *Szende Alajos* segédhivatali főigazgatók, *Erdős József* járásbírói írnok, *Réh József* telekkönyvvezető.

Egyesületi élet.

× *A rozsnyói helyi bizottság* Czerninger Alfréd m. kir. főbányabiztos elnöklete alatt, az elmúlt héten ülést tartott Rozsnyón. Az első tárgy az állami tisztviselők lakásbérének rendezése volt. Azon köztudomású dolog, hogy a rozsnyói lakástulajdonosok és bérbeadók adóbevallása nem helyes, már pedig a legközelebbi jövőben, a kormány inteniója szerint, 10 évről 10 évre megállapítandó tisztviselői lakáspénz alapjául a bevallott lakbérlet átlagos összege szolgál, nehogy tehát ezen, mindenestre téves alap — hátrányosan befolyásolja a rozsnyói lakberek megállapítását, a helyi bizottság tagjai elhatározták, hogy *Rákosi Jenő*, *Schneider Emil*, *Priszker Rezső* és *Stempel Sámuel* helyi bizottsági tagokat megbizsa, kutassák ki a lakásbérlet helyes adatait, mely nyilvánvalóvá teszi egyrészt azt, hogy a háztulajdonosok bérbevallása nem reális és nélkülözi a megbízhatóságot s az ekként kiderített hiteles adatokkal támogatott memorandumban kéri meg a kormányt a rozsnyói tisztviselők lakáspénzének méltányos és igazságos megállapítására. Czerninger Alfréd, m. kir. főbányabiztos, kinek kartársi ügybuzgalmát és rátermettségét itt is hálásan és elismerőleg constatálja a bizottság, egyhangulag és újból a bizottság elnökévé választatott.

× *Az Állami Tisztviselők Aradi Köre* választmányára a tagok nagy részvételével október 3-án ülést tartott. Az ülésen *Kosinszky Viktor* elnökölt, ki e célból Budapestről utazott le, a jegyzői tisztet *Schweigert Péter* adóhivatali

segéd, köri titkár látta el. Különösen érdekelte a választmányt a lakásbérkérdés. *Schweigert* titkár tett jelentést az elnökségnek ez ügyben tett lépéseiről, *Károlyi Gyula* gróf főispán és *Barabás Béla* képviselő Arad érdekében történt előzékeny és fáradhatlan közbenjárásáról és az ügy jelenlegi állásáról. Közölte, hogy Aradnak az összegyűjtött adatok szerint törvényes joga van a 90%-os lakbérhez s hogy a besorozás iránt végleges döntés még nem történt. A jelentést helyeslőleg tudomásul vették s egyhangu lelkesedéssel határozták el, hogy *Barabás Bélának* s *Károlyi Gyula* gróf főispánnak igaz hálájuk jeléül jegyzőkönyvi köszönetet szavaznak s azt nekik küldöttség útján élőszóval is tolmácsolni fogják. Köszönetét nyilvánította a választmány *Schweigert* titkárnak is nagy és odaadó fáradozásáért, melyet a lakbérkérdés sikere érdekében hónapok óta kifejtett s hálájának jegyzőkönyvileg is kifejezést adott. Élénk eszmecsere fejlődött ki a *Gutsjahr Mihály* által a tisztviselőtelep építésére tett ajánlat körül is. A titkár által előterjesztett tervek igen megnyerték a választmány tetszését, az eszmét feltétlenül üdvösnek és pártolandónak találták. Utasították az Elnökséget, hogy ajánlattevővel folytonos érintkezést tartva fenn, az ügyet minden erejével segítse elő s az építetők érdekében minden szükségesnek látszó intézkedést tegyen meg. *Gutsjahr* részletes költségvetés benyújtására kérték fel, hogy a tervek a kör szakközegei által felülvizsgálhatók legyenek. Egyben kérték, hogy mód találtassék, hogy a kisebb és szerényebb anyagi viszonyok közt levő tisztviselők is építhessenek. A bírósági tisztviselők kérésére utasította a választmány az elnökséget, hogy az egyfolytában való hivatalos órák általánossá tételéért írjon fel az Országos Egyesületnek, de erkölcsi befolyásával a helybeli hatóságok vezetőinél is segítse ezt elő. Tárgyalták még a győri kör átiratát egy tisztviselői bank létesítése iránt s elhatározták, hogy annak már oly sokszor ígért és tervezett létesítését megsürgetik s kérni fogják az Országos Egyesület útján a kormányt, hogy addig is nagyobb összegű és hosszabb törlesztésű fizetési előlegekkel segítsen az eladósodott tisztviselőkn. Tárgyalták még az Országos Egyet javaslatát a tisztviselői kategóriánként alakítandó szakbizottságokat illetőleg s azt, mint az Országos Egyesület jövő erősségének egyik alapját, örömmel fogadták el. A vidéki tagok választási rendjére vonatkozó javaslatát változatlanul hagyta meg s fogadta el a választmány. Megjegyezhetjük e helyen, hogy *Kosinszky Viktor*, az aradvidéki kör eddigi érdemes elnöke, Budapestre való áthelyeztetése miatt, az elnöki állásról lemond. Ugy halljuk, hogy helyére *Róka József* aradi pénzügyigazgatót akarják az aradiak megválasztani, a mit csak helyeselni tudunk. *Róka József*ben derék, ügyszerető elnököt nyer az aradi kör, a ki méltó utódja lesz *Kosinszky Viktor* barátunknak.

× *A nagyenyedi Állami Tisztviselők Körének* választmányára *Beretzky Miksa* pénzügyigazgató-helyettes elnöklete alatt ülést tartott. Ezen ülésen *Beretzky Miksa* ismertette az «Állami Tisztviselők Országos Egyesületének» a nagyenyedi körhöz intézett leiratát a lakáspénzrendezésre vonatkozólag. A választmány elhatározta, hogy Nagyenyed város speciális viszonyaira való tekintetből a kormányhoz kérvényt fog benyújtani, a melyben kéri fogja, hogy Nagyenyed város a 80%-os lakásbérosztályba soroztassék. Egyidejűleg megbizta *Hollós István* pénzügyi titkárt, valamint *Bedő Dénes* elemi iskolai igazgatót, hogy a már összegyűjtött adatokat tanulmányozva, a kérést szerkesztsék meg. Az állami tisztviselőket illető kérvény a pénzügy-

ministeriumhoz, s az állami tanítókat illető kérvény a vallásministeriumhoz fog felküldetni. Örömmel hozta tudomására az elnök a választmánynak, hogy gróf Batthyány Tivadar, valamint Benedek Sándor közigazgatási bíró, kiket a nagyenyedi kör díszelnökeinek választotta volt meg, meleg hangu levélben köszönték meg ama kitüntető bizalmat, melyben a kör őket részesítette. Végül bejelentette az elnök a választmánynak, hogy báró Kemény Árpád főispánnak is többtagu küldöttséggel átadta a díszelnökségről szóló értesítést, a ki ez alkalommal a kör küldöttségét nagyon szívesen fogadta s biztosította a tisztviselőket, hogy érdekeiket nagyon szíven fogja viselni, s mindent megtesz, a mivel a tisztviselői kar érdekét előmozdithatja.

× *A pécsi tisztviselők fogyasztási szövetkezete* megalakult Pécsen. Az igazgatóságba beválasztottak: Pálfi Zoltán pénzügyi titkár, Pechár János kataszteri főmérnök, Vigh Lajos posta-távirda felügyelő, Dorner János pénzügyi számvizsgáló, Szontag Károly adóhivatali ellenőr. stb.

Orsz. Egyesületünk hivatalos közleményei.

× *Az Állami Tisztviselők Országos Egyesülete* kebelében az egyes szolgálati ágak szerint alakított szakbizottságok szervezeti szabályzatát, a László Pál kir. tanácsos elnöklete alatt kiküldött bizottság már megállapította. Ezen szabályzatot a következőkben ismertetjük: A szakbizottságok célja: a) az egyes tisztviselői osztályokat az egyesület működésével szorosabb szerves kapcsolatba hozni, b) a tisztviselő-csoportok külön érdekét az egyesület előmozdító és pártoló működésében elősegíteni. Önállóan működik a szakbizottság, midőn az illető tisztviselői osztály vagy csoport kebeléből tudomására jutott sérelmeket, panaszokat, óhajokat és kérelmeket megvizsgálja és további intézkedés végett az egyesület vezetőségével tudatja. Áthárított feladatot teljesít a szakbizottság, midőn az egyesület vezetőszervei (közgyűlés, igazgató-választmány, elnökség) részéről hozzáutalt ügyekben (előkészítő, felvilágosító és véleményező) jelentéseket tesznek. A szakbizottságok jogosítva vannak az általuk képviselt tisztviselői ág vagy csoport különleges viszonyait oly célból tárgyalni, hogy a mutatózó visszasságok és sérelmek jóvátétele vagy felszínre jutó óhajok megvalósítása végett javaslatot tegyenek. Ez irányban kezdeményezőleg járhatnak el vagy tárgyalhatnak oly indítványokat is, melyek az illető tisztviselői ágazat vagy csoportból hozzájuk érkeznek. A szakbizottságok jogosítva vannak hozott határozataikat az igazgató-választmány elé terjeszteni további intézkedés végett. A szakbizottságok további feladata az egyesület közgyűlése, igazgató-választmánya vagy elnöksége részéről az illető szolgálati ágat vagy csoportot érintő ügyekben a hozzájuk intézett kérdésekben részletes tájékoztatást és felvilágosítást nyújtani, kijelölt irányokban javaslatokat tenni, egyáltalában az egyesület központi szerveit működésükben az alapszabályok 4. §-ában körülírt irányokban előkészítőleg támogatni. A szakbizottságok az igazgató-választmány által alakítatnak. Az elnököt és a tisztikart saját kebeléből választja. A szakbizottságok tagjai csak egyesületi tagok lehetnek. Rendkívüli esetekben a bizottság meghívhat oly szakférfiakat is, kik nincsenek az egyesület kötelékében. Tárgyalási rendjét minden szakbizottság maga állapítja meg. A szakbizottságnak és ezek tisztikarának megbízása ugyanannyi ideig tart, mint az igazgató-választmányé.

× *Az Állami Tisztviselők Országos Egyesülete* pénztárába f. évi szeptember havában következők fizették be a tagdíjakat:

Darkó Elek Mezőhegyes 4 K. Berats Bertalan Ó-Moldova 2 K. Imrédy Vilmos M.-Bocskó 2 K. Schmall György Pozsony 2 K. Vajog Endre Nyiregyháza 2 K. Hoffmann Sándor Nyiregyháza 4 K. Kracsinger Jenő N.-Kikinda 2 K. Kirz Arthur Magyaróvár 2 K. Gombos Samu Sajószentpéter 2 K. Harnák József Besztercebánya 2 K. Jobbágy István és társai Kecskemét 16 K. Vadász Sándor és társai Mór 20 K. A nasica adóhivatal tisztikara Nasica 12 K. Acs és Csató Szekszárd 4 K. Tücherer János Pécs 2 K. Odor Géza Zalaegerszeg 2 K. Szentgyörgyi Géza Pécs 2 K. Dr. Fromm Géza Ráckeve 2 K. Zilahy László, Sen Sándor Orosháza 4 K. Vida András Kőszeg 2 K. Balássy Miklós Zalaegerszeg 2 K. Gärtner Károly és társai Szigetvár 6 K. M. kir. adóhivatali tisztviselők Hajduböszörmény 8 K. Pöczök Károly Pozsony 2 K. Vergödy Lajos Német-Bogán 2 K. Reimhardt és Allermann Nagylak 4 K. A postahivatal tisztikara Keszthely 12 K. Márky Mihály Tiszalök 2 K. Az adóhivatal tisztikara Hódmezővásárhely 20 K. Vild Károly és Scheravitz Antal Datta 4 K. Verseki Kör Versece 36 K. Gyarmathy Mózes M. Sziget 2 K. Hajnal József Moson 2 K. Matusovitz Péter Pozsony 2 K. Müller Károly és Frey Béla Bonyhád 4 K. Kullmann Gusztáv és társai Liptóújvár 14 K. Herschmanek Lajos és társa Ipolyság 12 K. Kovács Jenő és társai Dicsőszentmárton 12 K. Hocz Gábor és társai Sátoraljaújhely 36 K. Gaal Imre és társai Kiskunfélelyháza 12 K. A szepesmegyei állami tisztviselők löcsei köre Lőcse 30 K. Gaál Miklós Zalaegerszeg 4 K. Sámson Imre Bonyhád 2 K. Reimm József és László József Zalaegerszeg 4 K. Zarcusky Pál Csikszereida 2 K. Dodor Izák Facset 2 K. Andrejkovits Rezső Kolozsvár 2 K. Sekmann Imre Rózsahegy 2 K. M. kir. posta- és távirdaigazgató-ág tisztikara Kassa 38 K. Kalorovits Árpád Sárszentmiklós 2 K. Dr. Levatic Kálmán Pozsony 2 K. Preszler Miklós Eger 6 K. Kofranek W. Pozsony 2 K. Dr. Bajza István és Auguszt Ferenc Pécs 6 K. Albrecht József Kismarton 2 K. A magyar tisztviselő-egylet Debreceni Hajdumegyei Kőr Debrecen 207 K. Dr. Sterbinszky Ottó Nyiregyháza 2 K.

VEGYES.

* **Az állami erdészeti tisztviselők** legutóbbi mozgalmá nem járt azzal az eredménnyel, a milyenre az erdészeti tisztviselők számítottak. Talán ez is az oka annak, hogy már több helyről kaptunk megkeresést arra nézve, hogy a mi Országos Egyesületünk alakítsa most már meg az *erdészeti szakbizottságot*, mert az a meggyőződése a tisztikar nagy részének, hogy a kormányra csak az Országos Egyesület utján lehet majd hatni. Egy m. kir. erdőtanácsos, a mozgalomra vonatkozólag ezeket írja nekünk:

«Én reám az egész mozgalom azt a benyomást tette, hogy úgy jártunk Budapesten, mint az az egyszeri horvát gránicsár paraszt, a ki ügyes-bajos dolgaiban falujából gyalogszerrel ment Zágrábra a bánhoz és mikor onnan visszatért, a hozzá intézett kérdésre, hogy ügyében miként járt el, azt felelte horvát nyelven: «elment Márton Zágrábra és visszajött Márton Zágrábról»... Így jártunk mi is. Én ma is azt mondom, hogy jobb lett volna a mozgalmat meg sem indítani, mert így is épen annyit nyertünk, a mennyi a hatalmasak jóvoltából az 1909. évi állami költségvetésbe be lett véve, a mi tudvalevőleg már a mozgalom megindítása előtt belekerült. De hát mintegy 400-an láttuk újból a szép Budapestet, a mi reánk, erdészeti tisztviselőkre nézve, a kik legtöbben teljesen nélkülözzük a legegyszerűbb társadalmi életet is, ujság-számba megy... Hát így nyilatkozott meg az a borzadalmasan nagy jóakarát a földmívelésügyi ministerium illetékes tényezői részéről, a kiktől *Bokor Róbert* m. kir. erdőtanácsos kollegám azt írta a mozgalom idején, hogy teljesen ismerik és méltányolják a mi helyzetünket. Hát mi köszönjük az ilyen méltánylást. Hozzá vagyunk mi már szokva ahhoz, hogy érettünk ott a központban mit sem tesznek. Hanem aztán meg kell hagyni, hogy a hivatalos ügymenetet folyton egyszerűsítik, de a hivatalok munkája annyira szaporodik, hogy ha még tovább is így tart, hát az egész állami erdészeti tisztviselői kar a ministerium erdészeti osztályában lesz alkalmazva. Azt a munkát, a mit a ministeriumban 4—5 évvel ezelőtt egy-egy ember végzett el, most már 3—4 munkaerő végzi, a miről a horvát erdészeti ügyek referensei tanúságot tehetnek... Én azt hiszem, az erdészeti tisztviselőknek társadalmi téren való működésüket az «Állami Tisztviselők Országos Egyesülete» kebelében kellene folytatni és pedig az ott megalakítandó *erdészeti szakbizottságban*. Ez az egyetlen mód, hogy jogosult kívánságainkat érvényre juttassuk.

* **Parcialis mozgalom.** Az ujvidéki m. kir. törvényszék és a területén levő járásbírók kezelőtisztviselői közül néhányan ismét külön mozgalmat indítottak és a

kartársaikhoz intézett felhívásban felhívják a kezelőtisztviselőket, hogy személyenként 30 fillért küldjenek a költségek fedezésére. Mert memorandum kell sok-sok és ez költségbe kerül. Ezen felhívásra most *Kovácsy István* újvidéki törvényszéki irodaigazgató, 11 telekkönyvvezető, illetve kezelő-tisztviselőtársaival egyetemben, egy hozzánk beküldött nyilatkozatban kijelentik, hogy a felhívással magukat nem azonosítják, mert minden parciális mozgalomtól távol tartják magukat, csakis az Országos Egyesületnek kívánnak tagjai lenni és ennek közreműködésével és vezetésével mellett reménylik óhajtaiknak fokozatos megvalósítását.

* **Nyugdíj-beszámítás.** A m. kir. honvédelmi miniszter 8992. sz. a. következő rendeletet intézte a törvényhatóságokhoz: Az állami és törvényhatósági alkalmazottak nyugdíjviszonyosságának szabályozásáról szóló 1907. LIX. t. c. I. §-a szerint: «Azoknál, a kik állami szolgálatból törvényhatósági szolgálatba, vagy törvényhatósági szolgálatból állami szolgálatba közvetlenül lépnek át, a nyugdíj, a végkielégítési összeg, az özvegyi ellátás és a nevelési járulék megállapítása céljából számításba kell venni azt az időt is, melyet előzőleg állami, illetőleg törvényhatósági alkalmazásban, beszámítható szolgálati időként 1867. évi július 1-je óta eltöltöttek.» Minthogy a katonai szolgálat állami szolgálat, ennél fogva a törvényhatósági szolgálatba közvetlenül átlépő igazolványos altiszteknek a tényleges katonai szolgálatban eltöltött idejük akkor, a midőn törvényhatósági szolgálatukból nyugdíjaztatnak, be fog számíthatni. Ezen törvényes rendelkezés tárgyalanná tette az 1907. évi honvédségi Rendeleti Közlöny (szabályrendeletek) 14. számában közzétett 3833. eln. számú azt a körrendeletemet, mely a polgári nyugdíj mellé engedélyezhető kegydíjra vonatkozik. Ennél fogva f. évi április hó 30-án eln. sz. a. valamennyi törvényhatósághoz intézett körrendeleteimet ezennel hatályon kívül helyezem.

* **A szabadságidő a posta-távírdánál.** A kereskedelmi miniszter rendezte a postán az alkalmazottak évi szabadságidejét. A miniszter rendeletében kimondja, hogy minden posta- és távíró alkalmazottnak naptári évenként bizonyos szolgálati idő után, a mennyiben a szolgálati viszonyok nem gátolják, joga van szabadságidőre. És pedig: tisztviselőknél és kezelőknél az első tíz szolgálati évig 14 napra, a huszadik szolgálati évig 21 napra, a huszonötödik szolgálati évig 28 napra, a harmincadik szolgálati évig 35 napra, a harmincadik szolgálati éven túl 42 napra. A hivatalvezetők, illetve közvetlen elöljárók az alkalmazottnak megokolt esetekben és ha a szolgálati viszonyok megengedik, szóbeli kérelem alapján három nap szabadságidőt engedélyezhetnek. Az ekként nyert szabadság azonban évenként kilenc napot meg nem haladhat.

* **A lakáspénzek** utalványozása tárgyában a pénzügyminiszter kiadott 108,603. szám alatt egy rendeletet, a melylyel az 1908. IV. t. c. 7. §-a értelmében az új lakáspénzt megállapítja. Tudvalevő dolog, hogy a lakáspénzek VII. osztályba vannak sorozva. Az első osztályban kapnak a IV. fizetési osztályúak évi 3000 kor., az V-ben 2500, VI-ban 2000, VII-ben 1600, VIII-ban 1300, IX-ben 1000, X-ben 900 és XI-ben 800 kor. Budapest és Fiume az új lakáspénzeket a mostani IV-ik lakbérnegyedétől kapják. A II-VII. osztálybeliekre vonatkozólag a munkálatok ez ideig nem voltak befejezhetők és tekintettel a tömegesen beérkező kérvényekre, nem is valószínű, hogy a besorozási munkálatok a f. év vége előtt befejezhetők legyenek. Így tehát ezek egyelőre a régi lakásbért kapják.

* **A m. kir. adóhivatalok körében** végre megtörtént a még üresedésben volt állások betöltése. Kineveztetett ugyanis 112 adótiszt adóhivatali segéddé, 75 gyakornok pedig (ebben két magánzó) adótiszté.

* **A bíróságok köréből.** *Laub Rezső*, a m. kir. ítélőtábla segédhivatali főigazgatója, Országos Egyesületünk ügybuzgó, derék választmányi tagja, kineveztetett a m. kir. igazságügyminiszteriumba főigazgatónak. Ez a kinevezés min-

denült, a hol *Laub Rezső* rokonszenves egyéniségét ismerik, örömet fog okozni. De kartársai körében is az a nézet, hogy nálánál különbet a miniszteriumba bevonni nem lehetett volna. Gratulálunk a kitüntetéshez. — Megemlíthetjük e helyen, hogy a bíróságok kezelési tisztviselőinek illetményei az 1909. évi költségvetésben következőleg vannak felvéve: ügyészségeknél 47 irodatiszt (1908-ban 33) és 64 irnok (1908-ban 78); ítélőtábláknál: irodatiszt 54 (1908-ban 44), irnok 36 (ma: 46); a törvényszékeknél: telekkönyvvezető 697; irodaigazgató IX. fiz. oszt. 50 (1908-ban 45), a X. fiz. osztályban: 17 (ma 22); irodatiszt 819 (ma 546), irnok pedig 1440, az 1908-iki 1704-gyel szemben.

* **A pénzügyigazgatás köréből.** *Horváth Gyula* pénzügyi titkár tiszteletére, azon alkalomból, hogy Kassáról Gyulára lett áthelyezve, a kassai pénzügyi tisztviselők bucsubankettet rendeztek. A távozó kollegát *Ilosvay József* pénzügyi számtanácsos bucsuztatta. Beszélt még *Turóczy Gyula* m. kir. adótárnok, *Skvór Emil* pénzügyi számvizsgáló, valamint *Bauer Gusztáv* pénzügyi segédtitkár. — *Az alsókubini pénzügyigazgatóság* tisztikara irásban üdvözölte *Kupez Odón* államtitkár szolgálatának 40-ik évfordulója alkalmából, a következő szavakkal fejezve be a szépen megfogalmazott üdvözlő-iratot: «Azért e nevezetes napon szívünk legigazabb és legmelegebb érzésével azon kívánsággal és óhajjal járulunk Méltóságod elé, hogy a mindennek alkotója Méltóságodnak ezt a közszolgálat igaz érdekének szentelt, a magas korban is fiatalon maradt munkacerejét, törhetlen, megalkuvást nem ismerő igazságszeretetét, a kötelességnek közbecsüléssel járó teljesítésére való képességét és bölcsességét továbbra is tartsa és őrizze meg...» — *A Sátoraljaujhelyre pénzügyigazgatónak áthelyezett Eisenmann Oszkár* helyére Debrecenbe, pénzügyigazgató-helyettesnek *Sopronyi Károly* pénzügyi tanácsos lett áthelyezve Sátoraljaujhelyről. — *Dr. Perleberg Artur* pénzügyminis-teri tanácsos szabadságra ment és valószínű, hogy többé már vissza sem tér, mert 40 évi szolgálat után most már nyugdíjaztatását fogja kérni. — *Pallér István* pénzügyi tanácsos, szolnoki pénzügyigazgató, állandó nyugalomba helyezése alkalmából, 40 évet meghaladó szolgálat után, a királyi tanácsosi címet kapta. — *Tokody Győző* fiúmei pénzügyi titkár, áthelyeztetett Sátoralja-Ujhelyre és egyúttal megbízott az ottani pénzügyigazgató helyettesítésével. *Tokody Viktor* huszonhét éve szolgál és javakorában van. *Tordáról* ment saját kívánságára Fiuméba, pedig *Tordán* már pénzügyigazgató helyettes volt. *Makón* született. Az első hivatalos esküt mint aradi járásbírói joggyakornok 1881-ben tette le. A pénzügyi szakmába 1881. elején lépett át. Segédtitkár lett 1893-ban, titkár pedig 1897-ben. Ekkor is Fiumében volt, a honnan aztán 1904-ben áthelyezték Tordára. Derék kollega és a sátoraljaujhelyiek örvendhetnek, mert a jóságos pénzügyigazgató mellé, tisztviselőtársai igazaiért helytálló helyettesítést kaptak. — *Popp György* minis-teri tanácsos, zombori pénzügyigazgató, négy heti szabadságra ment, melyet Nyiregyházán tölt. Távollétében *Fodor Mihály* pénzügyi tanácsos helyettesíti.

* **Nyugdíjazások.** *Bakcsi Antal* posta- és távírdafelügyelő, *Lenkey Károly* posta- és távírdafőtiszt, *Podoba Gyula* posta- és távírdasegédellenőr, *Csia Kálmán* posta- és távírdasegédtitkár.

* **Halálozások.** *Fabritius Hugó* m. kir. pénzügyigazgató Zilahon élete 57-ik, szolgálati ideje 35-ik évében meghalt. Az ottani pénzügyigazgatóság és a mellé rendelt számvevőség tisztikara külön gyászjelentést adott ki. Az elhalt pénzügyigazgató már hónapok óta nem járt a hivatalba. — *Zeitler Károly* nyug. m. kir. pénzügyigazgató, a ki Zilahon általános közkezdveltségnek örvendett, az elmúlt hó végén meghalt. — *Felber Vilmos* m. kir. pénzügyi számvizsgáló Déván, 46 éves korában, szolgálatának 25-ik évében meghalt. Az ottani pénzügyigazgatóság és a mellé rendelt számvevőség tisztikara külön gyászjelentést adott ki. — *Lovag Wittweiczky Ferenc* nyug. m. kir. pénzügyi titkár, 59 éves korában meghalt Nyitrán. Az ottani pénzügyigazgatóság és a melléje rendelt számvevőség tisztikara külön gyászjelentésben tudatja ezt.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: **Csikvári Jákó.**
(Lakás: Maglód, Pestmegye)

Franklin-Társulat nyomdája. (Budapest IV., Egyetem-utca 4. sz.)